

forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

og

forslag til lov om ændring i lov om folkesikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

Valgt blev: *Carl P. Jensen, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Poul Hansen (Svendborg), Horn, Per Hækkerup, Mørk, Viola Nørlov, Axel Ivan Pedersen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Aage Fogh, Niels Andersen, Lorentzen, N. Chr. Christensen, Axel Kristensen, Thorkil Kristensen, Kryger, Paabøl, Thestrup, Adolph Sørensen og Erna Sørensen.*

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå punkterne 2 og 3 på dagsordenen.

Man gik da til dagsordenens punkt 4, som var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i fondsbørsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 107, fremsættelsen i tidenden sp. 38).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Når man starter en bank, kræves det, at man skal have en garanti-kapital på mindst 500 000 kr. Vekselerere forvalter på samme måde som bankerne andre folks penge i form af deponerede beløb, og det må derfor siges, at en forhøjelse af den garanti, der skal stilles, fra 25 000 kr. til 75 000 kr., er yderst beskedent. Vi har jo haft vekselererkrak af et sådant omfang, at de har vist, at der egentlig var brug for et langt større garantibeløb. Nu er der imidlertid ikke foreslået mere end de 75 000 kr., og jeg skal derfor anbefale lovforslaget, som det foreligger.

Paabøl: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget, som jeg synes er meget velmotiveret.

Weikop: Dette lovforslag er, så vidt man kan se af bemærkningerne og fremsættelsen, fremkommet på foranledning af national-

banken, der altså har fundet det naturligt, at fondsbørsvekselerernes depoter forhøjes fra 25 000 kr. til 75 000 kr. Jeg kan udmærket godt forstå, at man på baggrund af den pengeforringelse, der har fundet sted, nu vil gennemføre en ajourføring af disse depoter.

Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, mente imidlertid, at det var rimeligt at forhøje beløbet til mere end 75 000 kr. under hensyn til de vekselererkrak, der havde fundet sted. På denne foranledning kunne jeg egentlig godt lide at få at vide, om man har nogen erfaring for, at de 25 000 kr. ikke har givet tilstrækkelig dækning for vekselerernes forpligtelser i henhold til fondsbørsloven. Med andre ord: i hvor mange tilfælde har der egentlig manglet dækning? Det er så let bare at sige, at man finder noget ønskeligt, uden egentlig at sige hvorfor, og jeg synes i hvert fald ikke, begrundelsen er udtømmende. Selvfølgelig er 75 000 kr. ikke noget urimeligt beløb set i forhold til, hvad 25 000 kr. var værd i 1919. Men jeg vil altså alligevel, nu da spørgsmålet er rejst af den ærede socialdemokratiske ordfører, bede den højtærede minister svare mig på, om han finder den forhøjede sikkerhedsstillelse rimelig under hensyn til den risiko, der er.

Ligesom de øvrige partier stiller vi os velvilligt over for lovforslaget, men det forekommer mig, at ministeren er sluppet lidt vel let over motiveringen. Man får nærmest det indtryk, at det er nationalbanken, der har trykket på knappen, og så er den højtærede minister løbet til folketinget med sagen. Nu ser jeg godt, at repræsentantskabet for fondsbørsens medlemmer har erklæret sig enig i, at depotet forhøjes som foreslået. Det er selvfølgelig meget godt, meget tilfredsstillende og også meget beroligende, men det kan da en gang imellem hænde, at man ikke vil støde nationalbanken og den højtærede minister på mancherterne. Så meget om forhøjelsen af depotet.

Fordelingen af udgifterne ved børsens holdelse har jeg i realiteten ikke noget at indvende imod. I lovforslaget er der ikke tale om nogen forhøjelse, men kun om en anden fordeling. Den højtærede minister har ganske vist ikke oplyst noget som helst om størrelsen af noteringsafgifterne og af de afgifter, der pålignes medlemmerne af fondsbørsen. Jeg ved ikke, om det drejer sig om